

Tume Järvinen

Lyyrinen vapautus

Runokokoelma

Lyyrinen Vapautus

Tume Järvinen

Kustantaja: Books on Demand GmbH, Helsinki, Suomi

Valmistaja: Books on Demand GmbH, Norderstedt, Saksa

ISBN: 978-952-498-368-6

Sairaus

Olen kuplan sisässä, mutta kaikki tapahtuu minulle.

Olen kadoksissa aikajanalla, mikä vuosi ja mikä kuukausi?

En tule selviytymään vaan tarvitsen vapautuksen.

Vapauta minut Helvetistä!

Helvettini nimi on Psykoosi.

Tuo valtava kupla, joka minut on vallannut.

Älä ole niin pessimistinen!

Helppo sieltä normipäivästä on huudella.

Olen Helvetissä.

Sinä et ole.

Siinä on eromme.

Lapset ulkona leikkimässä.

Minä parvekkeella tupakkaa hamuten.

Jokainen ääni tuomitsee.

Kehenkään ei nauru tartu, paitsi minuun.

Olin minäkin joskus kymmenen vanha.

Olin minäkin sinisilmäinen.

Olin minäkin kaikkien kaveri.

Ei oppinut poika itseään puolustamaan.

Ei oppinut poika itsestään huolta pitämään.

Olen tuo poika.

Olen vieläkin tuo pikkupoika.

Jäänyt vaille kehitystä.

On jäljellä vain tupakka ja harhat.

Harhainen mieleni on jotain mitä sinun ei tarvitse kokea.

Ei sinun tarvitse minuun koskea.

Ei sinun tarvitse minusta välittää.

Ei sinun tarvitse nähdä minun maailmaa.

On kai helppoa vain kääntää selkänsä.

Älä välitä, ei niin tee kukaan muukaan.

En tunne mitään.

Lapsi itkee.

Mitä sitten?

Toimi nyt!

Niin toiminkin, mutta miksi?

Pidän huolta verestäni.

Rakastanko?

Voi, varmasti, en vain sitä koe.

Olen robotti.

Vuosia ovat kyyneleet virranneet.

On jäljellä tyhjä kuori.

Kuka siellä huhuilee?

Puhkaise se kupla!

Minäkö siihen kykenisin?

Aivan kuin se olisi minusta kiinni.

Tahdonvoimalla ovat vuodet vierineet.

Jäljellä on enää tuo loinen.

Se on elämännesteeni itseensä imenyt.

Tuo lihava Perkele!

Minustako se on kiinni?

Olen neutraali energiahiukkanen.

Kaksinapainen olen, mutta silti varaukseton.

Kuka energiani vei?

Palauta se Perkele!

Kaikki huomio kiinnittyy toisiin.

Se on tieni.

Turhaan maailma, sinua, syytin.

Se on minussa kiinni.

En pysty hengittämään.

En jaksa.

Rattaat ne pyörivät.

Hamuan kohti unelmiani.

Tiedän olevani kykenemätön niitä saavuttamaan.

On turha käydä taistoon.

Entä jos sittenkin?

Jos vaikka vähän kokeilisi?

Pettymys toisensa jälkeen.

Nuori mies ei enää ole nuori.

Unelmat vielä yhtä tuoreita.

Vaan nuori mies ei enää ole nuori.

Kantaako se?

En ole runoilija.

En ole kirjailija.

Koen alemmuudentunnetta.

Olen silti niin röyhkeä.

Hullu se kuvittelee osaavansa.

Hullu se on.

Lyyrinen vapautus sisältää runonomaisia katkelmia elämästä sairauden keskellä. Lopulta kaiken kipuilun jälkeen voi kyetä katselemaan tulevaisuutta valoisammalla mielellä. Äärimmäisistä teoista ja ajatuksista huolimatta on mahdollista löytää kohtuullisuus elämässään.

Tume Järvinen (1982) on tavallinen kaduntallaaja Pirkanmaalta. Henkinen sairaus on jättänyt jälkensä, mikä näkyy myös tekstin sisällössä. Kirjoittajana Järvinen on noviisi, mutta tavoittaa sairautensa vuoksi ajatuksia ja maailmoja, joita ei ehkä jokainen joudu kohtaamaan.

